

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205887
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1318205887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanej: E. X., V. XX.XX.XXXX, P.: R. XXX, o zaplatenie 365,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 19Csp/67/2018-80 zo dňa 17.10.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania .

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 657, § 52, § 53, § 565, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že Právny predchodca žalobca - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenom súdu dňa 27.09.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 365,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.12.2015 do zaplatenia. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.05.2015 jeho právny predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXXX ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 325,46 eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorého kúpna cena bola 464,95 eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu 139,49 eur a na zvyšok kúpnej ceny mu bola poskytnutá pôžička. Žalovaný mal pôžičku splatiť v pravidelných 36. mesačných splátkach po 12,91 eur, až do celkovej sumy pôžičky 464,76 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný neuhradil žiadnu splátku. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 28.09.2015 vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže žalovaný dlžné splátky neuhradil ani v dodatočnej lehote, právny predchodca žalobcu dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom žalovaného upozornil listom zo dňa 29.11.2015. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje 365,52 eur, t.j. istina (bez akontácie) vo výške 365,52 eur.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise, pričom vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav:

4. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., a žalovaný uzavreli dňa 10.05.2015 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 325,46 eur na kúpu spotrebného tovaru - nábytku, ktorého kúpna cena bola 464,95 eur. Akontácia je uvedená vo výške 139,49 eur. Pôžička bola poskytnutá za nasledovných podmienok: počet splátok 36, splátky splatné 20. deň v mesiaci, splátka 12,91 eur, ročná úroková sadzba 27,85%, priemerná RPMN 34,42%, konečná splatnosť 05/2018. Prvá splátka bola splatná 20.06.2015. Žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami k zmluve o pôžičke, ktoré sú prílohou č. 1 a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

6. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2015 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 55,51 eur. Ak do 05.11.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Doručenie upomienky žalovanému žalobca súdu nepredložil.

7. Listom zo dňa 29.11.2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko dlžné splátky neuhradil v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke, stal sa jeho dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje 370,93,eur z toho istina 365,52 eur.

8. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l.10) súd zistil, že žalovaný uhradil 139,49 eur. V poradí 1. splátku splatnú dňa 20.06.2015 až doposiaľ už neuhradil. Právny predchodca žalobcu úver zosplatiť dňa 19.11.2015.

9. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 10.05.2015 uzatvorená Zmluva o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky na kúpu spotrebného tovaru a tento sa ich zaviazal vrátiť v mesačných splátkach. Medzi stranami nebolo sporné, že v danom prípade išlo o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných zákonných ustanovení, keď právny predchodca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie veriteľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, pričom v konaní nebolo preukázané, že by zmluvu uzatváral za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

10. Keďže sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bol povinný z dôvodu aplikácie § 54a Občianskeho zákonníka prihliadať z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku, a to aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľoval. Vymáhaním premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania súd aplikoval vo vzťahu k uplatnenému nároku trojročnú premlčaciu dobu (§ 101 Občianskeho zákonníka).

11. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za nesporné, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté splnenie dlhu v splátkach. Žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal už počiatku, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru (vyhlásil okamžitú splatnosť), k čomu bol podľa zmluvy oprávnený. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Takáto dohoda (možnosť veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky) je obsiahnutá v čl. 9.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V prípade zosplatenia celého dlhu, podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ust. § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V spotrebiteľských vzťahoch ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených

podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. Ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa totiž nijako nenovelizovalo ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada (ktorá zosplatenie vyvolala), nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

12. V danej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné (zročné) do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil už prvú splátku splatnú dňa 20.06.2015 a ani nasledujúce už neuhradil. Skutočnosť, že žalovaný neuhradil splátku splatnú dňa 20.06.2015 ale ani splatnú 20.07.2015 vyplýva aj z predžalobnej upomienky zo dňa 28.09.2015. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19.11.2015. Ako súd už vyššie uviedol, v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka len v prípade dodržania postupu ustanoveného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda len v prípade ak je spotrebiteľ v omeškaní so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace a súčasne bol veriteľom upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. V danom prípade ku dňu zosplatenia (19.11.2015) bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátky splatnej dňa 20.06.2015 viac ako 3 mesiace a súčasne v predžalobnej upomienke zo dňa 28.09.2015 bol upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti (t.j. v lehote nie kratšej ako 15 dní). Zároveň pokiaľ k zosplateniu došlo dňa 19.11.2015 právny predchodca žalobcu využil svoje právo úver zosplatiť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. do splatnosti splátky splatnej dňa 20.07.2015 (vzhľadom na ust. § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka per analogiam). Súd tak konštatuje, že v danom prípade zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (zosplatenie) zo strany právneho predchodcu žalobcu boli splnené.

13. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v danej veci išlo o splátku splatnú 20.06.2015, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného, a teda trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20.06.2018. Keďže žaloba bola na súd doručená dňa 27.09.2018 (č.l. 1 spisu), súd konštatuje, že žalobca uplatnil svoj nárok po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Nakoľko nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, premlčanie istiny k 20.06.2018 malo za následok aj premlčacie nároku na úroky z omeškania.

14. Vzhľadom na prijatý záver o premlčaní uplatneného nároku súd žalobu žalobcu zamietol.

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade, vzhľadom k tomu, že súd konania sčasti zastavil, pričom zastavenie konania nezavinil žalovaný a žalobu zamietol, patril by nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech. Vzhľadom však k tomu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a žiadne trovy mu v konaní ani nevznikli, súd mu tento nárok nepriznal.

16. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada o zmenu rozhodnutia, vyhovenie jeho žalobnému návrhu a uloženie žalovanej povinnosti náhrady trov konania. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ C.s.p. a ďalej tým, že súd prvej inštancie nesprávne úverovú pohľadávku označil za premlčanú a to bez vnesenej námietky premlčania s poukazom na to, že spor bol začatý dňa 27.09.2018, teda v čase keď § 54a Občianskeho zákonníka nebol platný a ďalej poukazuje na § 879v Občianskeho zákonníka.

16. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

18. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

19. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím a názorom súdu prvej inštancie.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní odvolací súd priznal úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).